

דש"ק דער של קיימא.
 דש"ש דער שאינו של.
 דש"ת דורס שלומי חמיד, דורס שלום
 חורח, דרכה של חורה.
 ד"ת דנלה האנים, דברה חורה,
 דברי חוספות, דברי חורה, דברי
 חלומי, דבר חורה, דבר חקלה,
 דורשן חמילות, דיני חנא, דין
 חורה, דעה חסון, דרך חצונות,
 דרך חמים, ד' חעניות.
 דתה"ק דין חורחנו הקדושה, דת
 חורחנו הקדושה.
 דת"א דתן ואזינס.
 דתה"ק דין חורחנו הקדושה, דעת
 חורחנו הקדושה.
 דת"י דעה חפארת יקוד, דחגוס
 יונקן, דחגוס ירושלמי.
 דתכלב"א דברה חורה כלשון בני אדם.
 דחמקל"י דברי חורה מדברי קבלה לא
 ילפינן.
 דת"נ דין חוקק נאמנות.
 דתק"ע דברי (הימים) חהלים קהלת עזרא.
 דת"ר דתנו רבנן.

דשו"ב דיני שמיטה ונדיקה.
 דשו"ט דוקס שלומי וטוב.
 דשו"ב דבר שערפו כלם.
 דש"ח דברי שער חיים, דבר של חיוג.
 דש"ח נ"ע אר"ק שד"ש דברי שמעון
 חזק, נחמו, וחמור (ליון), עניה
 (סעודה), חכ"י (חכ"י), רבי (עקרה),
 קומי (אורי), שוש (אש"ש), דשו,
 טובה [הפטרות מן ימי המלכים עד
 סוף השנה].
 דש"ט דברי של עמס, דשוש ר' עסמוב.
 דש"י דורס שפתי ישנים.
 דש"מ דבר שיש לו מתירין.
 דש"ל דבר שלא לו, דשו"א לחנוייסו.
 דשלב"ל דבר שלא זאל לעולם.
 דשלב"ע " " " "
 דש"מ דבר שיש לו מתירין.
 דש"מ דס שלא פירש.
 דש"ת דשו"א לחנוייסו.
 דש"ח דבר שאינו מתכון, דיני שמים.
 דש"ח דברי שער חיים.
 דש"פ דבר של פהקיא, דס שלא פירש.
 דש"צ דבר של לבנה.

ה'

הא"ב האומן ציד, האמורות נחורה,
 האשם נחורא, הלכות איקורי ציאה.
 האבד"ק קדש אז ציה דין דקהלה
 קדושה.
 האב"ת הייס אס בקולו שמעון.
 הא"ה סא אטו סא.
 האה"א ה' אלהינו ה' אחד.
 האה"ג האשל הגדול, הסס חלסים
 סנדול.
 האה"ל המלה אשר הוכחה לפורות,
 הנה חכ"י הולך למוט.
 האה"פ הולכין אחר הפה.
 הא"ו הלכות איקור וסיחא.

ה' הא, הנחות, הור, חוריה,
 חושענות, הלכה, הערה, הסס.
 ה"א ה' חיות, ה' חלפים, הא
 חמרה, הוא חורה, הוא חלסים,
 הוא חמרה, ה"ו חורה, הכנחה
 חורמים, הליכות חלי, הלכה ח',
 הלכות חבל, הלכות חיות, הס
 חמרה, הערה ח', חרי חמרה, חרי
 חת, הסס חלמינו.
 הא"א הוא חזון חמדות, הוא חזוני
 חזי, הלכות איקורי חכילה, הלכות
 חשת חש, השוער חמי חכ"י.

האר"א העם חלשינו וחלשי אצותינו.
 האוב"ת הכנסת אורחים וצית תנעיל.
 האו"ה הלכות ליקור ותיחר.
 האוה"א הס אמרו והס אמרו.
 האוה"ה הס חסרו והס חסרו.
 האו"מ חסרן ומלווא.
 האו"ר סויות אצי ורנא.
 האו"ת האוכל חרומה.
 הא"ח סרי אמרו חכמים.
 האמ"ה הא אנו הא.
 הא"י הלכות חסר יסאל, הנה אל
 ישועתי.
 האלב"א הולכין אחר לסון בני אדם.
 הא"ב הא"ס מקדש, סוס אמינא,
 הלכות ליקורי מחס, סרי אחר מקודשת,
 סרי אחר מותרת.
 האמב"ת האמורות בחורה.
 האמ"ל סרי אחר מקודשת לי.
 האמל"א סרי אחר מותרת לכל אדם.
 הא"מ ל"ב סרי אחר מותרת לכל אדם.
 הא"נ האשה נקלה.
 הא"ע הא אחר עולם, סחכס אחר מחר.
 האע"ה"ב האס על סננים.
 האצ"ר המפורסמות חסרן לריכין רח"ס.
 הא"ר האשה רבה, הולכין אחר רוב.
 הארה"ק חסרון מקדש, חסרן הקדושה,
 האר"י הקדוש חלשי ר' יחסי (לוריא).
 הא"ש האלצנות שוית, הנותן אחרי
 שפר, ספחא אחי שפיר.
 האש"נ האשה סכתא חמלה.
 האת"מ האוכל חרומה חזר.
 האת"ש האוכל חרומה שוגג.
 הב' הנא, הנחור, הנעל.
 הב"ה הא צעקן, האמורא, הנחא
 נענינה, ה' בחינות, הדחא צריא,
 הדד ציה, הלכה צי, הלכה
 צרורה, הלכות צרורות, הלכות
 צורים, הלכות צרכות, חסרון צו.
 הב"א הנקר אור, הנה צא אליהו,
 סלעיר צית אצי.

הבא"י סנה צרכו אחר יי.
 הבאל"ג המחיל צמלוח חומרים לו גמור.
 הבאמ"ב הנאות מחמת צרכה.
 הב"ב ה' צנינים צו.
 הבב"ה הצורא צרוך הוא.
 הבב"ע הנחא נענינה.
 הבב"ת הנלחי נעל חכלית.
 הב"ד הנחי דין, סודפת נעל דין,
 סרוגי צית דין.
 הבד"י הנדיקות יסנים.
 הב"ה הצורא צרוך הוא, סקדוש צרוך
 הוא, סמן צו הנדחת.
 הבב"ב הלכות צית הנחירה.
 הבב"ת הא צחא חליא.
 הבו"א הנקר אור.
 הבוב"ה הצורא צרוך הוא.
 הבוה"ב ססך צס והסך צס.
 הבו"ש הצורא יחנך שמו.
 הבו"ת הצורא יחנך.
 הבו"ת"ש הצורא יחנך שמו.
 הבו"י הדד צוהר יסניח.
 הבח"י הנחור.
 הב"ה המחנך צקלון חצרו.
 הב"מ הלכתא צלל טעמא, סרי צנלל
 טעמא.
 הב"י הנחי יוקף, סעוד צענינו יעשה.
 הביאה"מ הלכות ציחא סמקדש.
 הביליא סנן יקיר לי אפרים.
 הבית"ש הצורא יחנך שמו.
 הב"ב הנחיס כאחד.
 הבכ"א , ,
 הב"ל הנא לעהר.
 הב"ה הא צללו סרי.
 הב"מ הנא לעהר.
 הב"י הנחי לחס יסודה.
 הב"מ הנח מורכבה.
 הבמ"ב הנחיס מחמת צרכות.
 הבמ"ה הנאות מחמת סקעודה.
 הבמ"כ הנחיס מכה.
 הבמכ"ע הנא מכלל עשה.

הנאוה"ק הגאון הקדוש.
הנאווצ"ל הגאון זכר לדין לצרכה.
הגאמ"ז הגאון חרוני מורי ורבי.
הנאמוצ"ל הגאון חרוני מורי ורבי זכרנו
לצרכה.
הגבא"ר הגאון צעל אפי רברגי.
הגבו"ג הגנהות וגלילות.
הגב"י הגהות צח יוסף.
הגעכת"ם הגאון צעל מחס סיפר.
הגעכת"ם הגאון צעל כתב סיפר.
הגבתו"י הגדול צתורה ויכחה.
הג"ג היל גופא גזרה.
הג"ה הגהות המחצה. הגהות הכיתוב.
הגה"א הגהות אשרי.
הגה"ש " "
הגה"ג הגאון הגדול. הגהות הגאון.
הגהגיה"ג הגדול הגבור והנורא.
הגה"ט הגהות הטור.
הגה"כ הגהות הכותב.
הגה"מ הגהות מריכי.
הגהמ"ח הגאון המחצה. הגהות המחצה.
הגהמ"י הגהות מיימוניות.
הגה"צ הגאון חלדיק.
הגה"ק הגאון הקדוש.
הגו"א הלכות גזילה ואצירה.
הגר"ג הגהות וגלילות.
הגו"ד סוף נכח יהא דק"א.
הגוה"ש . . . עסקא.
הגוח"א ה' גבורות ומסד אחד.
הגול"מ הגורם לחמון.
הגול"מ כמ"ד הגורם לחמון כחמון דמי.
הגוי"ר הגאון זכרנו לצרכה.
הגוזוק"ל הגאון זכר לדין וקדוש לצרכה.
הגוצ"ל הגאון זכר לדין לצרכה.
הגי"ג הגהות יש טחלו.
הגיש הגהות יד שאל.
הגיב הגעלה כלים.
הג"ל הגו גדול לאלהינו.
הגר"מ הגורם לחמון.
הגל"ס הגדת ליל פסח.

הבמ"ע הנא מכלל עשה, הכא נמאי
עסקין.
הב"ג הטצה צ' נרות.
הב"ע הנאה בעצירה, הנא עלינו,
הנאה עדים, הכא נמאי עסקין.
הב"ע ד הנאה עדים, הנעלי דברים,
הודאח צעל דין.
הבעה"ח הנא על החתום.
הבע"י הנא על יצמחו.
הבע"ל הנא עלינו לעוזה, הנערה
ללורך.
הבעל"ט הנא עלינו לעוזה.
הבעל"צ הנערה ללורך.
הב"פ הנרה פשוטה.
הב"צ הנח דין לרק, הלכחא צעיא
לילוחא.
הב"ק הכא נחא קמיפלגי.
הב"ק הנקר אור.
הב"ק המנדיל בין קידש לחול.
הב"ר הנאה ראשונה.
הב"ש הילל צן שחר, הכל צדי שמים.
הבש"ת הזהרו צוקן ששכח תלמודו.
הב"ת הא צהא תליא.
הנ' הגאון הנציר, הגדול, הגמות,
הגירסא.
ה"ג האי נצרא, האי גוכא, ה'
נצורות, ה' נצרי, היינו נחז,
הך גירסא, הכי גרסין, הלכה
נ', הלכות גדולות, הלכות געין,
הלכות גירושין, הלכות גניזה,
המציא גט, הקנת גבול, הר
גריזים.
הג"א הגמות אשרי.
הגאב"ד הגאון אל ציח דין
הגאבדק"ק הגאון אל ציח דין דקהלה
קדושה.
הגאה"ג הגאון הגדול, הגוכנ אחר
הגכנ.
הגאה"ק הגאון הקדוש.
הגאה"ג הגאון הגדול.

היכל דאמער אפער, הכל דבור
 אסר, הנוך ד' אמות, הלבית
 דנך חרן, השחא דאמער.
 הראיל הפחא דאמיה להכי.
 הד"ב הדיוט צראש, הדנא צרא,
 הדנ צי.
 הד"ג הדנא גאונ.
 הדנול"ד הסוא דנרס ולא דיין.
 הד"ה הדא סוא, סוא דאמור הכחנז,
 הלא דין סוא.
 הדחיד הדא סוא דכחי.
 הדח"ז הדנר הזה.
 הדח"ג הדלקת הנרות.
 הדח"ט הדורס עונח.
 הדח"ע הדק וענזה.
 הד"ז הדנא זקנים.
 הדח"ט הדורס עונח, חעציר דחאל
 טירנו.
 הדח"ל הדורס טוב לעמו.
 הדח"ק"ב הדיוט קוסן צראש.
 הדח"ב הדנא כדור.
 הדח"צ השחא דאמיה להכי.
 הדח"ד היכל דאמיה למדנא דרשין.
 הדח"ל הנז ללא להוסיק.
 הדח"ע היכל דליכא עדים.
 הדח"מ הודאח מקלח.
 הדח"ג הדנא נוחח.
 הדח"ס דונצער סומרין, ח' דור
 קלולקי.
 הדח"ס ס"ב הנזה ודוי חסור (לאונן)
 עומא צעור.
 הדח"מ הדלקה עישה מלוח.
 הדח"ג הדנא נוחח.
 הדח"ס הדנ פשעא, הדנא פנים.
 הדח"ק הדנא קדשה, היינו דקאמח.
 הדח"ב הדיוט קוסן צראש.
 הדח"ל הדנא קשיא לדוכחא.
 הדח"ר הדאקטאר, הדנא כזים.
 הדח"ג הדנא גאונ.
 הדח"ב הדנא כדור.

ההמ"כ אל"ס הגדול ונחמחו כבוד.
הה"ג הוא סדין נמי, הפצת ה' נרות.
הה"ע הוא הללסים עליון.
הה"פ הלכות הפסח.
הה"צ רבז הלדיק.
ההצ"מ רבז הלדיק מו"ס.
ההקע"פ הפכים הקערה על פיה.
הה"ד טון הרשע, רבז הגדול ר'.
הה"ש הוצרי השמים, הלד הקוס.
ההש"ב הלד הקוס שצבן.
ההת"ב הנרים החללים נשערה.
הו"א הוליל ולידמי לידמי, הוליל
ולישמני לישמני, הוליל ולישמני
לישמני, הו"ס למינא, הו"י לומה.
הו"א"א הוליל ולידמי לידמי.
הו"א"פ סולכין לחזר הפסח.
הו"א"ה"פ " " "
הו"א"ל הוליל וחמל לידן.
הו"א"מ הוליל משה.
הו"ב הכבד ושז צניחך.
הו"ב"ד הלל וצית לינו, הודלת צנל לין.
הו"ג סורה גבר, סרים וגבעות.
הו"ד הוצלו דצריה, הו"י דצרים.
הו"ד"ל סודה לו.
הו"ד"ע הודלת עלומה.
הו"ה הוליל והומה סותמה, הו"ס
סדין, הולכה והצלה, סמפולר
וסחשוז.
הו"ה"כ הוללה וסכנסה.
הו"ל הו"ס ליה, הוליל לחור.
הוללה"ב הולכה והצלה.
הול"ד הו"ס ליה לעומר.
הו"מ הדיוט ומלך, הו"י מלי.
הומבה"י סנה, ולרשע, הו"י יקוס, צינו
הסירותי, יעושו.
הומבה"י סנה, ולרשע, הו"י יקוס.
הסירותי, צינו, יעושו.
הומ"ל הו"ס מלי לחשווי, הו"ס מלי לעומר.
הו"א הודך ודגני נפלאותיך לשימח.

הדר"ם הדלת מלך.
הדר"ם הדלת פנים.
הדר"ק הדלת קדשו, הדלת קושיא.
הדרש"ב הלולא דר' שמעון בן יוחי.
הדרש"ט הדורש שלומי ועונתו.
דרש"ת הדורש שלומי תמיד, הדורש
שלום חיותו.
ה"ה הלל הגדול, האשל הגדול, הדל
הוא, ה' הידיעה, הוא הדבא,
הוא הדין, הוי היקש, החכם
הגדול, המרס הגדול, היינו הלי,
היינו הך, הילדעקשייט, הכי
השתא, הכרת המדות, הלל הוא,
הלכה ה', הרב המניח, הרב הנית,
הר הכהן, הרחצת הלשון, הרי
הוא.
הה"א הוא היה חומר, הרי הוא חומר.
ההא"ה הכל הולך אחר המעמיד, הלך
המכל אחר הדלי.
הה"ב הרב הנית.
הה"ג הנחות הגאון, הלל הגדול,
הרב הגאון, הרב הגדול.
ההנה"צ הרב הגאון הלדיק.
הה"ד הדל הוא דכתיב, הוא הדין,
היינו הך דאמרי, היקש הדעת.
ההה"ה הוא מורס הוא הדבא.
הההה"ה הרב הגדול המפאר סככד
המשוב.
ההההה"ה הלל המפארים חללה הכל
הכלים הכל הכל.
הה"ו והה"ע הווים וההעדר.
הה"ו וה"ג הווים וההפסד.
הה"ו הוא הזמן, הלילה הזמן, הכל
הזמן, הר הזימים.
הה"יב השם העוז יפסד בעד.
ההיעבה ל' הרחמן הוא יחזור לנו
עצומה ציח המקדש למקומה.
הה"כ הר הכרמל.
ההלי"ה הולכת הכחא לים המלך.
הה"ם הרב המניח, הרב הממנה.

הרע סדק וערצה, סודלם עלומה,
 סון עשיר.
 העקיי האלופים ועיקרי קהלם ישראל.
 הרע האלופ ופירק.
 הוצאהים הוללם המה.
 הוצאיר הוללם ראשונה.
 הוצהים הוללם המה.
 הוצוהבין סוללם וסכנסה.
 הוקיי האלופים וראשי קהלת ישראל.
 הויר הוללם ראשונה, הורלדל,
 הושענל רבה.
 הוריר הצל ורעות דות.
 הויש הורלם שעה, הלל ושמאל.
 הושעיר הושענל רבה.
 הושיר הושענל רבה.
 הוית הול ותמורתו, הלכה ותוספות,
 הקפל ותענית.
 היו הדת זקנים, היינו זה, הלכה
 זי, הרי זה.
 הוצים הלל זה אוד מולל.
 הויב הרי זה צור.
 הוביר בייב הלעיר זאל צן דוד צוכנער
 כסן.
 הויג הזמן גרמל, הרי זה גיעך.
 הויר הוית דם.
 הוים הזלם ומליקה, הלכות זכיה
 וממנה.
 הויר הדי זכר ישונתו, השומר זרע
 ישראל.
 הויר לייך האויר, זכור, ירכיזהו, וירל,
 לולי, כי ידן.
 הוכהיש הזכרת השם.
 הוכינ הזכרת נשמות.
 הולמיה הזמנה לאו מילתל היא.
 הירם הזמנה מילתל, הרי זה : מגורשה,
 "מועד, "מותרת, "מקודשת, "משונת.
 הומ"ב הרי זה מחייב צנפשו.
 הומיה הזמנה מילתל היא.
 הומלמיה הזמנה לאו מילתל היא.
 הוין הזכרת נשמות, הרי זה נזיר.

הויר היזק רלים.
 הושא"נ היזק שאינו ניכר.
 החי החצר, החכם, החמוס, החתן.
 החי ה' חקדים, ה' חקרים, העצח
 חלום, הכל חייבין, הלכה חי,
 הלכות חגיגה, הלכות חלילה.
 הח"ב החתומים צו, הכל חייבים צדלים.
 החה"ג החכם הגדול, החכם הגדול.
 החה"י הן מסר הן יתר.
 החה"ג החכם הנכון.
 החה"ע ה' מסיד ה' עניו.
 החה"ש החכם השלם.
 החויב חמירף ונקי.
 החוה"ש חמים והשלום.
 החוים הלכות חובל ומזיק.
 החי"ש הלכה חמורף ערפון.
 הח"ל החולץ ליצמותו.
 החל"א הניח חיים לכל ישראל חמן.
 החל"ב הניח חיים לכל חי.
 החלציות השם חסן למען לקו יגדי
 תורה ויחדיק.
 החיים החמוס מעה.
 החינ הענת חמש כרות.
 החעמש"י החורה חסה על זמנוס של
 ישראל.
 החיק החברה קדישא.
 החיר החכם רביו.
 החיש האל חנון שמו.
 הי"ט הלי עעמל, ההול טייטל, ה'
 עפמים, היל עהורה, היינו עעמל,
 הלכה עי, הלכות עוונתה, הרי עוב.
 השב"נ הענת צי כרות.
 השבע"י העוז צעירי עשה.
 השד"ב העפת דם צרות.
 השה"ג הענת הנרות, הענת ה' כרות.
 השויה העוז והמטיב.
 השוה"מ " "
 השד"ש הלכות עומתה ועהרה.
 השו"מ העוז ומטיב.

מקובל, היפה מכלה, סידר משה,
היש מדרשים.
הי"נ הים נחלה, ששם יודע נסתרות,
היודע נסתרות, סלכות י"ן נקד.
היים היר קילדת.
היסב — היסב היר קוללת נו.
היסב, . . .
היע שמקום ירחם עלינו.
העביא שמקום ירח עיינו נחורח,
לחן, ה' ירחם עלינו נמורה לחן,
היצהיר הילר חרע.
היצט הילר טוב.
הייק היר קיים.
הירח הרב יוסף רפאל חזן.
הישב היר שולעת נו.
הישו ששם יחנך שמו ויהעלת.
הישע הוא יעשה שלום עלינו.
הית ששם יחנך.
היתב, . . .
היתה היתר מורלה.
היב הכנסת בלה, הלכות כלאים,
הלכות כלים.
הביא הכנסת לונחים, הכחוז לוחר.
הביב הכל נו, סק כל צטר.
הכביש הכל צירי סוים.
הכיר הלא כה דברי, הנה כה דברי,
ההור כדצור דמי.
הבריא היכחל דלת לחר.
הבדיה הלכה כדברי האונח.
הביה הכל כמנהג המדינה, הכרת
המדות, הכרת המעלות.
הבוהיק הכחז והקצלת.
הביח הכוחז וחוחס.
הביב הו כלליחל והו כלליחל.
הביח הכל חיינן.
הבחיב הכל חיינן צנחיה.
הביי הכל יודק.
הכביניא הנה כן יצורק נצריח חלחים.
הכליה סלכות כללי חכים.
הכלפיהו הכל לפי חזון.

[illegible]

המלה"ד המאור הגדול ר', סמן פרשט,
המ' המוצהק, המופלא, המופלג.
המוב"ס המועיל צסק.
המז"ה המסת וצית הכוחות.
המזה"ג המופלג והנצון, המדומם
והנעלה.

המזכ"ו המוליד כתב זה.
המזכ"פ המוכר פירות.
המזל המוליד לאור.
המזל"א " "
המז"מ המופלא ומופלג, סרנ מוכן
ומוזון.

המז"נ המר ונאכה, המעכיל ונצון.
המז"פ המוכר פירות.
המזקפ"ח המוקפין סימה.
המ"ז הרני ומוזון.

המזא"ה המזכה את הרנים.
המזה"ר המזכה הרנים.
המח"ס המחדר ספר.
המח"ר המחילה רנח.
המח"ש המפיל חנלי שנה.
המ"י המצין יצין, המקום ירחם.
המושכיל יצין.

המיכ"ע המקום יסיה צעור.
המיכ"ק המלך יעננו ציוס קראנו.
המיכ"ד הממני יפלא כל דבר.

המי"ע המקום ירחם עלינו
המיד"ה המלך ירוס הודו.
המי"ש המקום יתנך שמו.
המי"ת המקום יתנך.

המיכ היטה מנוחתו כבוד.
המכבי"ש המוכנה צסס.

המכו" המוכנה.

המיל"ה הוא מוחז' לה, הוה מלי למיחר.
היכי משכחת לה, היחר מלעוף
לאיכור, המוליד לאור, המרצה
לכלות.

המלי"א היחר מלעוף לאיכור.
המלכ"ד המציא לבית הרפים.

המלה"ד " " "

המ' המאמר, המדרש, המסולל,
המלכות, המלוין, המקום.

המ"ה הא מני, הא' מלי, הצרה
מורכנת, הדור מליה, הוליל משה,
הוי מלי, הוי מחאה, היכי מלי,
הכא מלי, הלכות : מזה, מילה,
מכירה, מלכיס, מעילה, מעשה,
מקולחות, הלל מלך, ה' מלחיס,
הני מלי, הפקד מרובה, הרני
מוזון, הסיג משה.

המ"א הלכות מלכות אסורות, המון
אברהם.

המאב"ש המאריך צשלחנו.

המא"ה החזיק מועט את המרובה,
המאור הגדול, המזכה את הרנים.

המאה"ג המאור הגדול.

המאה"ק המאור הקטן.

המאה"ג המאור הגדול.

המא"ל המאיר לארץ.

המא"מ הא מה אני מקיים.

המאע"ל המאיר עלמו לדעת.

המ"ב הוליל משה צלח.

המב"ה המקום צרוך הוא.

המב"ה"ד הון צן המרחא.

המבה"ס השטן מקטרג צשעה הסכנה.

המבל"ו המבדק לעולם ועד.

המב"ס המועיל צסק.

המבס"ח המועיל צסק חולקין.

המבק"ל המגדיל צין קידש לחול.

המ"ד התיך דחו.

המר"א היינו מה לאמר, היך מה
דלח אחר, הרצ מרז לאחרא.

המר"כ היינו מלי דכחי.

המרמ"ד המצין דבר מחר דבר.

המ"ה הצלח מפיך הצלח, המנח
מילה היל, הרחק מן הכעור.

המהב"ר המהפך צחירה.

המה"ג המאיר הגדול.

המה"ע המון העוס, המכחצי עמים.

המה"ק המאור הקטן, המלך הקדוש.

המלה"ק המלך הקדוש.
המליו המצורף לעולם ועד.
המלומ"ל הוא מוסיף לה והוא מפרק לה.
המל"ל הפוכי מטהר לה לז.
המלתע"ב המגיע לידו חנף עליו צרכה.
המי"מ המגיד ומשרים, המגיד משנה,
המוליא ומחברו.
הממע"ה המוליא ומחברו עליו הראיה.
המ"נ הקר מעלי נגעד.
המים הצחים מחמת קטורה.
המסובה"ב המסכה וצית הכוסות.
המס"ל המקור ללז.
המ"ע הלכות מחמת עניים.
המע"ד המעציר על דעתו.
המע"ה המוליא ומחברו עליו הראיה,
המלך עליו השלום.
המע"ל המאגד עליו לדעתו.
המע"מ המעציר על מדותיו, המעציר
מלך.
המע"פ הקר מומך עקשות פה.
המעק"ה הכיח מעותיו על קין הלז.
המ"פ המוכר פירות.
המפח"ב המלצין פני חצרו צרכים.
המפח"ש המפיל חזלי שנה.
המצלי"ה המלפס לחסועת השם.
המק"י המקובל, המקשה.
המ"ק הלכות מעשה קרבות.
המקיט המקבל עומאה.
המקי"ל המוליא קרי לצעלה.
המקע"ל המקשה עליו לדעתו.
המ"ר המחילה רצחי, הרחק מחבר
רע, הרחק משכן רע.
המ"ש הלכות מעשר שני.
המשי' ההב' המעפטים הסכרתיים.
המ"ש המ"ה המעפטים המעפלים.
המשי' הנמ"י המעפטים המעפלים.
המשי' המ"י המעפטים הסכרתיים.
המשי"ח הרב משה יחיאל חזן.
המשיל הכיח מעכחת לה, המוליא
שם (שמים) לצעלה, המענה למלך.

המשמ"ח הצדלה מועד שנת מילה
חמונה.
המשפטי"ם הדיין מלוה שיעשה פשרה
ערס יעשה משפט.
המש"ר המוליא שם רע, הרחק משכן
רע.
המשש"ל המוליא שם שמים לצעלה.
המ"ת סוד מלכות מפארה.
המתב"י המוצין חורה צישראל.
המתב"ר המוצין חורה צרכים.
המתו"צ הלכות מוחה חפילין וליז.
הנ"י הנגיד, הנדיב, הנכונה, הנחמה,
הניחא, הנעלה, הנפטר, הנקרא,
ה"נ הוא ניהו, הושעה כל, הזכרה
נשמות, היה נראה, הכי נמי,
הלכו נמושות, הלכות : יכדלים,
"מירותה" יחלות, יכשים, השם
יסי, הפרת נדרים, סרני נזיר,
הנא' הנחמה.
הנ"א הכי נמי למרינן.
הנא"ש הנוחן למרי שפר.
הנב"י הנפטר צמח ימיו.
הנבקד"ש הנפטר צקלרות ימים ושנים.
הנר"מ הנדפס מחדש.
הנה"ג הנכר הגדול.
הנה"ח הנחמה.
הנה"ם הוא נוסח הספרדי.
הנה"ר הנחמה הרב.
הנו' הנוסחא, הנקרא.
הנו"ב הרב נודע ציהודה.
הנו"ח הנכון והבס.
הנו"מ הנאכח ונוה, הנכון ומעולה.
הנו"י הנקרא.
הנוית"ל הנוחן חסועה למלכים.
הנו' הנחמה.
הנו"י הלכות נזירות.
הנו"ל חסוד להלן, המוכר למעלה.
הנו"ש הנזכר שם.
הנו"ח הנשאר חייב.

[illegible]

הגִּישׁ הַגָּדֹל נִעְשֶׂה עֵצָה.
הַגִּיב הַלְכוּת נִשְׁלֹחַה כְּפִים.
הַגִּיל הַזִּכָּר לִהְיוֹן, הַחֲכָר לַמַּעֲלָה,
הַקְרִיצָהוּ כֹחַ לַפַּחְתָּךְ.
הַגִּלִּיב הַמִּיתָן לִיעֵץ כֹּחַ.
הַגִּלְבִּיב הַזִּכָּר לַמַּעֲלָה כֹּחַ פַּעֲמוֹס,
הַגִּלְעִי הַחִיָּק לַעֲשֶׂה.
הַגִּלְעָדִיב הַכִּרְאָה לַעֲכוּת דַּעֲתִי כַחֲנָתִי.
הַגִּלְיָם הֵיט נִרְאֶה לַפֶּרֶשׁ, הַקְרִיצָהוּ כֹחַ
לַפַּחְתָּךְ.
הַגִּימ חֲכִי נֹחַ מִקַּחֲנָרָה, הַכִּי מִלִּי,
הַכַּפָּק מִיָּכָה.
הַגַּמְדִּהִיק הַנִּמְשָׁךְ מַדְבּוֹר הַקְדִּוּס.
הַגַּמִּיל — הַגַּמְעִיר הַזִּכָּר מַעֲבָר לַדָּק,
הַנִּמְשָׁךְ מַעֲבָר לַדָּק.
הַנַּעֲרֵעַ הַנַּעֲלָצִים וְהֵיטָם עוֹלָמִים.
הַנַּעֲמִיל הֵיט כֹחַ עוֹזֵר לֵנוּ.
הַנַּעֲמִים הַנִּחָה עוֹשֶׂה מְלוּחַ.
הַנַּעֲמִיר הַמַּעֲלָה רִבִּיטוּ.
הַנַּגִּיב הַחַי פַּשְׁטִּיעַל.
הַנַּגִּיק הַמַּדְלָה כֹּחַ קְדוּשָׁה.
הַנַּקְהִיב הַבְּקוּדוֹת הַכֶּסֶף.
הַנַּגִּיר הַנַּגִּיר רִי, הַנִּחָת רֹחַ, הַמַּעֲלָה רִי.
הַנִּישׁ הַלֵּל כֹּחַ שְׁמִינִיכְמִידֵעַר.
הַנִּשְׁחָדִיב הַקָּסֶר הַגָּדוֹל.
הַנִּתִּיב הַמִּיתָן חֲשִׁיעָה, הַנִּחָת חַפְלִין.
הַנִּתִּיל הַמִּיתָן חֲשׂוּעָה לַמַּלְכִים.
הַנִּתִּלְעִי הַחִיָּק לַעֲשֶׂה.
הַסִּי הַסִּנָּה, הַסִּנְרָה, הַסִּפְקָה, הַסִּפְרָה.
הֵיט הוּא קוֹר, הוּא סִימֹן, הַלְכוּת
קוּעָה, הַלְכוּת קַנְהִידֵר, הֵיט סְלֵעִים,
הֵיט סְפִירוֹת, הֵיט סִינִי, הַתְּרַחַח
סִפְקָה.
הַסִּימָה הַסִּנְרָה אֲחֵרָה.
הַסִּינִי הַסִּנָּה גָּדוֹל.
הַסִּיד הוּא סוּף זָרוֹר, הֵיט סִפְקָה דַּעֲתִי.
הַסִּלְקָה דַּעֲתִי.
הַסִּהִיד הֵיט סִפְקָה דַּעֲתִי.
הַסִּהִימִי הַסִּנְרָה הַמִּדְקָדִיקִים, הַסִּנְרָה
הַמִּפְרָסִים.

הפ"ם הלכות פסולי מוקדשין, הפסד
מומן, הפסד מלוה, הפסד מרובה.

הפ"ג הפסד נדרים.

הפ"ה הפסד, הפסקה.

הפ"א הפסקה א.

הפ"ב הפסקה ב.

הפ"ד הפסקה ד.

הפ"מ הפסד מומן, הפסד מרובה.

הפ"ק הפסד קלה.

הפ"ר הפסקה ראשונה, הפסקה

נבית.

הפ"ש הפוסק סוכת שלום, הפסקה

שניה.

הפ"ק הפסד קלה.

הפ"ה הפסד, הפסקה, הפרשה.

הפ"א הפה שאמר, הפה שאמר.

הפ"ב הפה שאמר, הפה שאמר.

הפ"ה הפה שאמר, הפה שאמר.

ה"צ הלכות לדיק, הלכות לילה.

ה"ד לדיק, הלכות לילה.

ה"ה לדיק, הלכות לילה.

ה"ו לדיק, הלכות לילה.

ה"ז לדיק, הלכות לילה.

ה"ח לדיק, הלכות לילה.

ה"ט לדיק, הלכות לילה.

ה"י לדיק, הלכות לילה.

ה"כ לדיק, הלכות לילה.

ה"ל לדיק, הלכות לילה.

ה"מ לדיק, הלכות לילה.

ה"נ לדיק, הלכות לילה.

ה"ס לדיק, הלכות לילה.

ה"ע לדיק, הלכות לילה.

ה"פ לדיק, הלכות לילה.

ה"צ לדיק, הלכות לילה.

ה"ד לדיק, הלכות לילה.

ה"ה לדיק, הלכות לילה.

ה"ו לדיק, הלכות לילה.

ה"ז לדיק, הלכות לילה.

ה"ח לדיק, הלכות לילה.

ה"ט לדיק, הלכות לילה.

ה"י לדיק, הלכות לילה.

ה"כ לדיק, הלכות לילה.

הערי הנה על יצחק, ה' עליהם
יחיו, ה' עליהם יחיו.

הערי ה' עליהם יחיו, ה' עליהם

יבך אותם.

העיל המאכל עליו לדעת, העני

לעולם.

הע"ה העני לפי החינה.

הע"ט העני לעולם.

הע"י העני העני והעני.

הע"כ העני העני העני.

הע"ד העני העני העני.

הע"ה העני העני העני.

הע"ו העני העני העני.

הע"ז העני העני העני.

הע"ח העני העני העני.

הע"ט העני העני העני.

הע"י העני העני העני.

הע"כ העני העני העני.

הע"ל העני העני העני.

הע"מ העני העני העני.

הע"נ העני העני העני.

הע"ס העני העני העני.

הע"ע העני העני העני.

הע"פ העני העני העני.

הע"צ העני העני העני.

הע"ד העני העני העני.

הע"ה העני העני העני.

הע"ו העני העני העני.

הע"ז העני העני העני.

הע"ח העני העני העני.

הע"ט העני העני העני.

הע"י העני העני העני.

הע"כ העני העני העני.

הע"ל העני העני העני.

הע"מ העני העני העני.

הע"נ העני העני העני.

הע"ס העני העני העני.

הע"ע העני העני העני.

הע"פ העני העני העני.

הע"צ העני העני העני.

הע"ד העני העני העני.

הע"ה העני העני העני.

וטב"כ וטיחה נכוחל.
 וטוב"ז וטוחן זה נזה.
 וטו"מ וטן על וטער.
 ושלמ"ת וטוב לצ משחה חמיר.
 וטע"ט וטעמא טעים.
 וט"ת וטמא חסל.
 וי"א ורעו י"כש חרץ. וירא חלחיס.
 ויש אומרים. ויש אוקרים.
 ויאי"ע ויאסף אל עמיו.
 ויב"י וחפץ יי צידו יללית.
 ויב"ש ויהא נמנחתו שלום.
 ויג"ו וירדו בשמים. ויש גורסין.
 ויה"ב שני"ר דעתיו ואני ילחק הקטן
 בן שמואל כעריה רחמנא דמן-עכו
 חצנה וחכין.
 ויה"נ ויהי נועם.
 ויה"ר ויהי רלון.
 ויו"א ויוס אחד.
 וי"ח ויש חולקין.
 ויש"ל ויש עעס לדבריו.
 וי"ח ויולא ידי חובתו.
 וייצא ויעתר ילחק.
 ויכ"ב ויד כל צו.
 ויכ"מ ויכתוב משה.
 וי"ל ויש לדקדק. ויש לומר. ויש
 ליישב. ויש לקמוד. ויש לחתך.
 וי"ל אמ"ן אה"ע הו"ש הו"י עה"ו יה"ל
 אב"ל ועבר יי לנגוף אח מלרים
 וראה אח הדם על המשקוף ועל
 שתי המזוזות ופסק יי על הפתח ולא
 יתן המשמית לנא אל בחיכס לנגוף.
 וי"ב ויש ליישב בדומק.
 ויליד ויש לדקדק.
 ויל"ל ויהי לי לישועה.
 וילע"ו ויש לקמוד על זה.
 וי"ל ע"ז בשה"ד ויש לקמוד על זה
 בשעת הדחק.
 וי"ל עפ"ש ויש להם על מה שיקמוכו.
 וי"ש ויש מלין. ויש מפרשים. ויש
 מקומות.

זה"ה ואלת התורה.
 וז"ו זה חס. וזולת זה.
 וזו"ג זה חס גורס.
 וז"ו וזולת זה. וזרע זרע.
 וז"ש זה טעות. זה טעם.
 וז"א חרעו י"כש חרץ.
 וז"ב זה כוכב.
 וז"ל זה לטוב.
 וזל"ח זה לא חסר.
 וזליק זה לשון קדשו.
 וז"מ זה מצואר. זה מוצן. וזיגוד
 מיכניד.
 וזמב"נ זה מוצן נקל.
 וזמ"ש זהו מה שאמר. זהו מה שכתב.
 וזמש"ל זהו מה שזכר לעיל. זהו
 מה שרלונו לבאר.
 וז"נ זה ככון.
 וז"ס זהו קוד.
 וזס"ה זה קוד הכחוז.
 וז"ע זה עין.
 וז"פ זה פירוש. זה פשוט.
 וז"פ הל"א פ"ב ב"ב בא"מ וב"ה והיו
 ואמרתם: צח פסק הוא ליי אשר פסק
 על צחי צני ישראל במלרים נגנפו
 אח מלרים ואח צחינו הליל.
 וז"ש זה שאמר. זה שכתב.
 וזש"א זה שאמר.
 וזש"ה זה שאמר הכחוז.
 וזשה"כ " " "
 וזש"ל זהו שאמר וזכרנו לברכה.
 וזש"ב זהו שכתב.
 וז"ו חקרים.
 וזהר"ל ומח"כ סלחיה להחכבד.
 וזי"ח וחזר חלילה.
 וזי"י ויבאני חסדך יי.
 וזיב"י וחפץ יי צידו יללית.
 וזכ"ס וכן בשלם סכו.
 וזל"ב ומס לזרים נכדו.
 וזעב"ד וחוסה עלי כדז דחמ"ד.
 וז"ו עפ"מ.

וכן חלכה, וכן חקכים.
 ובה"א וכן הוא אומר.
 ובה"ל וכל הדומה לו.
 ובה"מ וכבוד ה' מלא, וכך היא המדה.
 וכל המפרשים, וכן היה מנהגו.
 וכן מנהגו.
 וכו' וכולל.
 וכו' וזה כל ונוכחת.
 וכו' וכל זה, וכל זמן.
 וכו' וכל טוב, וכן טוב.
 וכו' וכולל זה.
 וכו' וכן יהי רצון.
 וכו' וכן יהי רצון אמן.
 וכו' וכבר כתבתי, וכל כך, וכן
 כתב.
 וכו' וכלהו לישיני, וכל לשון.
 וכו' וכל לישינה דכוחיה.
 וכו' וכתב לה קרא.
 וכו' וכל לשון של זכות.
 וכו' וכל מקום, וכן מלינו, וכן
 משמע.
 וכו' וכן מלאחי כתוב.
 וכו' וכן משמע קלה.
 וכו' וכל מאמינים שהוא.
 וכו' וכו' שכתבתי לעיל.
 וכו' וכן נוהגין, וכן נמי, וכן נקרא,
 וכן נראה.
 וכו' וכן נראה המלה.
 וכו' וכל נחיצותיה שלום.
 וכו' וכן פסק, וכן פירש.
 וכו' וכן לרד לחיות, וכן לרד לומר.
 וכו' וכל שכן, וכן שמעתי.
 וכו' וכש"ק וכשנים קדמוניות.
 וכו' וכי חמא, וכן תעשה, וכן
 חרגס.
 וכו' וכן חרגס אונקלס.
 וכו' וכי חמא אין הכי נמי.
 וכו' וכתבי וכתבי.
 וכו' וכן חרגס יונתן.
 וכו' וכי חמא על דעתך.

וימל מליב ויהי י' משגב לך משגב
 לעמות נלמה.
 וימתינו ויראנו מחורתו נפלאות.
 ויין ויהי נועם, וילאה נשמחו, ויש
 נוהגין, ויש נוסחא.
 ויניל ויש נוהגין: לסתענות, לומר,
 לקרות, לחקוע.
 ויין ויש ספרים.
 ויע"ב וי' יאר עינינו בחורתו.
 ויע"ש ויעין שם.
 ויע"ל וימי עוד לללה.
 ויע"ש ויעמוד על שורה.
 וי"פ ויש פוסקין, ויש פוסקים.
 ויצ"א וירא לורה אציו.
 ויצ"ב ויגבה י' לנאזה במשפט.
 ויק"פ ויקהל ופקודי.
 ויק"מ ויקהל משה.
 ויק"פ ויקהל פקודי.
 ויק"ר ויקהל דבה.
 וי"ד ויהי רצון, ויקהל דבה, וישע דב.
 וי"ל ויש ראה לדבר.
 וי"מ ויהי רצון מלפניך, ויסק רצון מיי.
 וי"ש וירא שמים.
 וי"ת ויונתן חרגס.
 וית"ל ויתן לך.
 וכי וכתב, וכתבי.
 וי"ב ו' כרכים.
 וכי"א וכל אחד, וכן אחא, וכן אחר.
 וכי"א וכתוב אחד אומר.
 וכי"א וכל אחד ואחד.
 וכי"א וכל אשר לך שנים.
 וכי"א וכלן אין מקום.
 וכי"א וכלן אין מקום להאריך.
 וכי"ב וכתב בחריה.
 וכי"ב וכל בני ציון.
 וכי"ד וכל דבר, וכל דכוחיה, וכן דעת.
 וכי"ד וכדומה לו, וכל דמיו ליה.
 ויברתינו וכל דבר חוקק נחון, וכל דין
 חוקק נחון, וכל דין חוקק נאמנות.
 וכי"ה וכלן היה, וכן הוא, וכן היה.

ובזי"ט וזיוס טוב.
 ובז"מ וצל ימלא.
 ובזי"ג וזין נסך.
 וב"ב וזלי כחו. וזין כך. וזי כרעיס.
 וזרכת כהנים.
 ובב"א וזכל אחד.
 ובב"ז וזכל זה.
 ובב"מ וזכל מקום.
 ובב"ש וזכל שעה.
 ובבכ"ב וזכן חן כבוד.
 ובבכ"פ וזכן חן פחד.
 ובב"א וזלשון אשכנז.
 ובב"ג וזל לזיון גואל.
 ובלעית וזין לא עשה חסונה.
 ובל"צ וזל לזיון.
 ובלצ"ג וזל לזיון גואל.
 ובלצנבב"א וזל לזיון גואל צמחה.
 בזימיו חזון.
 ובלשאל"ל וזלצד שיכון את לבו למקום
 [לשמים].
 וב"מ וזי מזל. וזתי מדרשות.
 ובמ"ד וזי מן דין.
 ובמזי"ט וזמולאי יוס טוב.
 ובמח"ב וזמחילת כבודו.
 ובמע"ט וזמעשים טובים.
 ובמ"ש וזמולאי שנת.
 וב"ג וזפני נחמס.
 ובניא וזנוקחא אחריכא. וזני אדם.
 ובנא"ה וזנא כנא אל הבאור.
 ובנ"י וזנחה יאמר. וזני יונה. וזני
 ישראל.
 ובניד וזני ראובן.
 ובעד"א וזעלא לאחי.
 ובעד"מ וזערת הרע מקרנך.
 ובעז"ט וזענז יוס טוב.
 ובע"ב וזעל כרחו. וזעל כרחך.
 ובע"ג וזעל כפס.
 ובעז"ש וזענז שנת.
 ובפ"מ וזפיקול מודעות.
 ובפ"ג וזפני נחמס.

ואע"פ ואף על פי.
 ואעפ"כ ואף על פי כן.
 ואס"ר ואין פגע דע.
 ואצ"ל ואין לריך לומר.
 ואצל"ז ואין לריך לומר זו.
 ואיק ואמר קרא. ואחה קדוש.
 וא"ק ית"י אינ ואחה קדוש יושנ תהלות
 ישראל אל נא.
 וא"ר ואינו רולה.
 ואר"ם ואחד ראש פסוק.
 וא"ש ואינו שומע. ואלה שמות. ואחי
 שפיר.
 ואשאית ואס שגיתי אחי חלון.
 ואשאתימ ואס שגיתי אחי חלון משוגתי.
 ואס"ר ואלה שמות דבה.
 וא"ת ואונקלס תרגום. ואל תעשה.
 ואס תאמר. ואני תפלת.
 ואת"ל ואס תמלא לומר.
 ואתליע"ר ואני תפלת לך יי עה רלון.
 ואת"ע ואל תעשה עדיף.
 ואחצ"ל ואל תלטוך לצריות. ואס
 תמלא לומר.
 וב"ב וזן צנו. וזני צוח. וזני
 צניו. וזי צניכים צו.
 ובנ"ל וזנד ללצוס.
 וב"ה וזית הלל. ויחי צנקוע הארון.
 ובה"א וזית הלל אומרים.
 ובה"ו ואס צה היא ומה.
 ובה"מ וזהפסק מרובה. וזית המדרש.
 וזערת הרע מקרנך. וזרכת המזון.
 ובה"מ וזהפסק מרובה.
 ובוה"ז וזמן הזה.
 ובוה"ל וזה הלשון.
 ובומה"ז וזמן הזה.
 וב"ח וזרח חשך. וזן חלולה.
 ובחור"מ וזחול המועד.
 ובמ"ח וזעוני חיינו.
 ובח"ש וזיוס השנת. וזין השמשה.
 וזית השמיטה.
 ובחיד"ש וזיוס השנת.

רל'ם ולא מוריד, ולא מורידין, ולא
מיעני, ולא מלאחי, ולא עלי,
ולא משחכחין, ולולא משחפינא,
וחו לא מירי.

רל'מ'ד ולמאן דאמר.

רל'מ'ה ולא מן העשוי.

רל'מ'הע " " "

רל'מ'ם ולמעשים טובים.

רל'מ'ל ולא עלי למימר.

רל'מ'עים ולמעשים טובים.

רל'מ'עיק ולא מעוקלך.

רל'מ'עש"ם ולמעשים טובים.

רל'מ'צ ולא מלאחי.

רל'ג ולא כבדא, ולא כהירא, ולא
כמקרה, ולי כראה, ולכך כאמר.

רל'נח ולוקח כפשות חכם.

רל'נח ולכלל כלחים.

רל'עב ולא עלתה צידן.

רל'עד'ג ולעניות דעמי כראה.

רל'עד'ג'ל'ם לפי עניות דעמי כראה למרש.

רל'עהיה ולא עם הארץ חסיד.

רל'עין ולמד על זה.

רל'פ"ו ולפי זה.

רל'פ'מש"ב ולפי מה שכתבתי.

רל'פ'יע ולפני עור.

רל'פ'עד'ג ולפי עניות דעמי כראה.

רל'ציה וללנה הזאת.

רל'יק ולא קרידא, ולא קשיא.

רל'קל'ל ולא קדשה לעתיד לבא.

רל'יש ולא שכון, ולא שגא.

רל'ש"ב ולא שכון.

רל'ית ולא תימא, ולא תעשה.

רל'י ויחל משה, ויקהל משה, וי

מדות, וי מלאים.

רל'מ'ה וימר אמר מרדא.

רל'מ'ם ומס אכי מקיים.

רל'מ'ב חס מוזן צנקל, וכל מעשיו

צרכים.

רל'מ'ב'ד — ומב'ד ומעטל דג.

רל ויתן לך, ועד לחכמים, ועין לעיל,
ועין לקמן.

רל'א ולא אמר, ולא אמרינן, ועד
לחכמים א'.

רל'אב'ח ולא אחס בן מורין.

רל'אח'ם ולאחר מיתם.

רל'אע"י ולחין אונים עלמה ירבה.

רל'ב ולא צלע, ולא צעיק, ועד
לחכמים צ'.

רל'בד'ע ולא צדדקי עלה.

רל'ב"ח ולצוק חיצו.

רל'בס"א ולא צר עבחה אגא.

רל'ב"י ולא צילק ידענא.

רל'בי"א והלכע לכת בית " אלסיד.

רל'ב"ם ולא צסוק.

רל'בסמ"ם ולצוק מלי סבר.

רל'ג ולא גרים, ולא גריקן.

רל'ד ולא דמי, ולא דק, ולא דוקא,

ולית דיין, ולית דכותים.

רל'הב'ח"ה ולהבדיל בין חיים לחיים.

רל'ה"ם ולד סעומאח.

רל'ה"י ולהסומע יעס.

רל'ה"י ותעבי"ם ולהסומע יעס ותבא

עליו צרכה מוז.

רל'זא ולזה אמר.

רל'זח ולא חיישין, ועד לחכמים.

רל'זם ולד טומאח.

רל'י ולא יעזח.

רל'יד ולית דיין.

רל'יפ ולא יפקד.

רל'יש ולא יסלם.

רל'יב ולא כלום.

רל'כאד"ש ולכל אשר לך שלום.

רל'כה"פ ולכל הפחות.

רל'כ"י ולכל ישראל.

רל'כ"ש ולכל ישראל שלום.

רל'כ"ם ולכפרת פשע.

רל'ל וליכא למימר, ולית ליה, ולעס

לית.

רל'ל'ג ולא לגנוס.

ונימתי'ה ולאכחו כנך י'ה עעחם ועד
 עולם הללויה.
 ונ"ל ונמלא למד, ונראה לי, ונראה
 לפרש, ונראה לחרץ.
 ונלכ"צ וכמה לראות בנחמה ליון.
 ונלעניד ונראה לפי ענין דעת.
 ונל"פ ונראה לפרש.
 ונל"פ"ן ונראה לפי זה.
 ונלפענ"ד ונראה לפי ענין דעת.
 ונ"מ וכפקא מינה.
 ונמ"ל ונעשה מלאכתנו.
 ונ"ע ונזכר עוד, וכשא עונו.
 ונע"י ונזר עליו ידעך.
 ונפ"ש ונשלמה פנים שפתינו.
 ונש"ע וכשא עונו.
 ונת' ונחצא.
 ונת' ונחנה חוקך.
 ונת"א ונתיב איחחא.
 ונת"ת ונחנה חוקך.
 ו"ם ו' ספירות.
 וסר"ב וקופה זרלון.
 וסוד"כ"ל וסיף הכבוד לצא.
 וסו"ל וקופו להקל.
 וס"ל וקצירא ליה.
 וס"מ וקר מדע.
 וע' ועיין.
 ו"ע ווי עמודים.
 וע"א ועד אחד, וענין אחר.
 ועב"כ ועד בכלל.
 ועיד ועיקר דירתו, ועל דא, ועל
 דבר, ועל דעת, ועל דרך.
 ועדין ועל דרך זה.
 ועדעב"ד ועל דעת צ"ח דין.
 ועד"ק ועל דעת קונו.
 וע"ה ועד עולם הללויה, ועיקר הרים,
 ועל החסום, ועל הכל, ועם
 הארץ, ועם הכולל, ועשה הרבה.
 ועה"כ ועל הכל, ועם הכולל.
 ועה"ל ועד הלכותי.
 ועה"מ ועד המזרחי.

ומבקש"כ ומצקס שבר.
 ומ"ד ומחן דאמר.
 ומה"ג ומוריד הנסם.
 ומה"ד ומן הדין, ומחיל הדבור.
 ומה"ט ומה"י עעחא.
 ומה"י — ומה"יב ומן היבוס.
 ומה"ת ומן התורה.
 ומ"ד ומליא דבה.
 ומ"י ומודה ועוז ירום.
 ומ"מ וי מציח וי מצר.
 ומחומב"ה ומחומרי צ"ח הלל.
 ומ"כ והיתה מוכחתו כבוד, ומשיב
 כהלכה.
 ומכ"א ומר כי אחריה.
 ומכ"ד ומכל דבר, ומן כל דין.
 ומכד"ל ומר כדלית ליה.
 ומכ"ש ומכל שכן.
 ומכש"כ " "
 ומל"יב ומקשה לזו יפול צרעה.
 ומנ"כ ומנוחתו כבוד.
 ומנל"ח"ע ומנוחה לחי עולמים.
 ומ"ם ומר קצר.
 ומע"ב ומעשה צראשית.
 ומע"ט ומעשים טובים.
 ומפ"ח ומפני חטאינו.
 ומצ"ת ומלות לא תעשה.
 ומצ"פ ומלודתו פרושה.
 ומק"ש ומקח שומד.
 ומיש וכל מאמרים שהוא, ומאי שאל,
 ומה שכתב, ומה שנאמר.
 ומש"ה ומקום הכי.
 ומש"ב ומשולש צכחונים.
 ומש"ם ומאי שאל קיסא.
 ומשע"ה ומשעלה עמוד השחר.
 ונ' ונאמר, ונראה.
 ונ"י נקודות.
 ונא"מ ונחלה אחרו מאל.
 ונ"ב ונכתב כללו.
 ונזלב"צ ונכה לראות בנחמה ליון.
 ונחז"ט ונחזיק טובה.

פירוש אחר, ועיין פרק אי, ועל
 פיהם אחרו.
 ועיצ ועל לוהרי.
 ועיק ועוד קשה, ועקרי קהל.
 ועיר ועד ראש, ועד ראשונים.
 ועשיט ועשה טוב.
 ועשיק וי ערצ טבח קודם.
 ופ' וי פקקים.
 ופנין ופורץ גדר ישכנו נחש.
 ופיז וי פעמים וי.
 ופעמים ופרוש עלינו סוכה שלומך.
 וצא השדיה וצדיה ליי ציר ועשיה
 ליי מפתמים כאשיר אהבת ויהיאה
 ועוף לריך אחר, העוף שמוע דם
 סוורידין ושלם לולתו ויבסה דם
 העוף, לבחמה ישפוך ואלה עלם
 שסוף המפרקת לסנים יסכול מנהמה
 מנחמה עופות מדוגמחם ימנע מללודם
 כנשים חלים שורים רחלים אח הסכין
 נחמלה תדוק יפה וגם הקימנים
 נדוק יפה אחר השמיעה.
 וצריג ולורד גדול.
 וציל ולריך לומר.
 וצלעני ולריך לו עיון גדול.
 וציע ולריך עיון.
 וצעני ולריך עיון גדול.
 וצעיק ולריך עיון קלה.
 וצעיר ולריך עיון רב.
 וציצ ולוח לרוחין.
 וק' וי קלות.
 וקרב וקול כלה.
 וקיל וקיימא לן.
 וקיל וקל להנין.
 וקיר וקלות ראש.
 וריד ורצחיו דכסו.
 וריח ורג חסד.
 וריל ורולה לומר.
 ורימ ויפק רלון מהי, ולא רשעה
 מאלה.
 ורסקר וכפואם קמנה לנא.

ועה"ע ועד העולם.
ועה"ר ועד הדאשונים.
וע"ו ועל ו'.
וע"ב ויסי פנז ויסי בקר.
ועה"ר ועוקר הגים.
וע"ל ועוד יש לומר.
וע"ם ועוד מקומות.
ועומדים ועוד מהר סיני.
וע"ק ועוד קאמה ועוד קסה.
וע"ו ועל זה.
ועדיא ועל זה אחר.
וע"נ ועל זה כאחר.
וע"ה ועל חטא ועל חטאים ועל
חמתי וערובי חלרות.
וע"ל ועוד חזון למועד.
וע"ם ועדים חתומים מטה.
וע"ה שח"ע ועל חטאים שאלו חייבים
עליהם.
וע"ם ועסה עוז.
וע"י ועל ידי.
וע"ו ועל ידי זה.
וע"ל ועוד יש לומר.
וע"ב ועל כולם ועל כן ועל כרחק.
וע"ו ועל כל זה.
וע"י ועל כל ישראל.
וע"י"א ועל כל ישראל חזק.
ועכע"י ועל כל עמו בית ישראל.
ועכ"פ ועל כל פנים.
וע"ל ועד לחכמים וע"ן לע"ל וע"ן
לקמן.
ועמ"ש"ל וע"ן מה טכחצח לע"ל.
ועמ"ש"ל
וע"ם ועד קופו.
וע"ע ועד פולם ועולה על וע"ן
עוד וע"ן ערכו ועל ע"ן.
וע"ע ועלחם עלחם ערלים.
ועמ"ש"ם ועולה על שלחן מלכים.
וע"פ ועד פרוסה אחרונה וע"ן

ורקייל ורפוא קדושה לנא.
 ורקינ ורקיני חיר.
 ויש ולד טפחה.
 ושאבי ושאינו בן יומא.
 ושאייל ושאינו ידע לשאול
 ושאת ושאינו חירי.
 ושבי ושנן צידו.
 ושבי ושמו צבי ישראל.
 ושבת ושוכים צהורה.
 וישד ושאר דנה ושפיכה
 ושחושיל ושכוח חיים ושלום
 ושחיל ושכוח חיים וישיפה
 ושימ ושם פון.
 ושי ושפתים וישק.
 ושיל ושני לחות.
 ושליש ושלא צפיו.
 ושלישיב ושומע לי ישכון
 ושימ ושם מנחם.
 ושמי ושנע מלוח ושליש
 ושמיני ושם מנחמו כנוד
 ושינ ושם נקמן.
 ושניח ושכוח חיים.
 ושעכי ושלוס על כל יש
 ושימ ושאר פוסקים וש
 ושפד ושפיכות דמים.
 ושיר ושלוס דב.

לד. יוקטו לד. לד.

ושרי ושם רשעים ירקס.
 ושיש ושלוש שלום.
 ושית ושלוש חכמה ושעול חמור.
 ושתיח ושמוע חלומי חכמים.
 וית וי תקורס.
 ותיא וחגס חונקלס.
 וחביצ וחירולו כלדו וחשובחו כלד
 וחיד וחוכן דבריו וחמליח דבריו.
 וחחריצ וחשובס וחמלה ולדקס.
 וחמורס וחן סל ווער.
 וחתי וחיקן.
 וחתי וחגס יוכחן.
 וחתיב וחגס יוכחן בן עזיאל.
 וחתיב וחגס יוכחן כהן עליו.
 וחיל וחיסוק ליה וחערב לפיך.
 וחלים וחן לא עידי.
 וחמס וחגס חלכותו.
 וחמל וחגס חסייע ליה.
 וחמגיע ולד חמורה וחח נחמס
 עברה סכחו (חמלות חמית).
 וחיע וחני עלה וחערב עליך.
 וחעיב וחגס עליו צרכה.
 וחעביש וחגס עליו צרכה עון.
 וחעיל וחערב לפיך.
 וחחביב וחחמוד חורה כנגד כולם.

7

[illegible]

וְאִיִּב יִשְׁמִינְ זַבֹּלֵן אֲמֵרִים בְּיִמִּין יְהוּדָה
 שְׁמַעוֹן אֲחֵר 77.
 וְאִיִּב חֲאֵבִיב זֶה אֲחֵר בְּכֹה זֶה אֲחֵר
 בְּכֹה.
 וְאִיִּב שְׁמִין זַבֹּלֵן אֲחֵר בְּיִמִּין שְׁמַעוֹן
 חֲנָנִי כַפְחִי.
 וְאִיִּב זֶכֶר אֲחֵרֵי אֵלִים לְעוֹב
 וְאִיִּב זֶה אֲחֵר וְאִיִּב.
 וְאִיִּב . . .
 וְאִיִּב זֶה אֲחֵר זֶה . . . זֶה אֲחֵר זֶה . . . זֶה